

Εργαστήριο Παραγωγής Πολιτικής - Αποικιοκρατίες Πολεμικός Καπιταλισμός & Αλληλεγγύη των Από Κάτω (Αθήνα)

Ζούμε σε μια περίοδο όπου η συζήτηση για τον πόλεμο είναι μια γενικευμένη συνθήκη. Πριν από δύο χρόνια όταν ξεκίνησε ο πόλεμος στην Ουκρανία κανείς μας ή σχεδόν κανείς δεν πίστευε ότι θα μπορούσε να ξεκινήσει ένας πόλεμος στα εδάφη της Ευρώπης. Κι όμως ξεκίνησε κι ο πόλεμος ήταν πια πολύ κοντά μας. Ενώ φαινομενικά είμαστε θεατές, λόγω της συμμετοχής του Ελληνικού κράτους στους πολέμους της αποικιοκρατίας νιώθουμε περισσότερο από ποτέ ότι μπορούμε να γίνουμε πρωταγωνιστές.

Οι σύγχρονες αποικιοκρατίες, που παράγονται από την κυριαρχία του συμπλέγματος κρατών / κεφαλαίου και διαπερνούν όλα τα κράτη, οδηγούν σε ένα άνευ προηγουμένου ράλλι εξοπλισμών και φέρνουν πιο κοντά τον γενικευμένο πόλεμο. Η έμπρακτη ένωση των από κάτω σε ένα διεθνές κίνημα ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας στη Δύση και στον Νότο είναι περισσότερο επιβεβλημένη από ποτέ.

Βέβαια, δεν είναι μόνο ο στρατιωτικός πόλεμος που απασχολεί τις σύγχρονες κοινωνίες. Η βία του στρατιωτικοποιημένου κράτους καθώς και η βία των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων και η βίαιη κυριαρχία πάνω στις καταπιεζόμενες τάξεις, που αυτό συντηρεί, αποτελούν φαινόμενα που διαπερνούν την ιστορία και επηρεάζει την συνοχή των κοινοτήτων μας. Είναι μια μορφή σύγκρουσης που αναδύεται από τις κατεστημένες σχέσεις κυριαρχίας και καταστρέφει τις κοινοτικές σχέσεις, αυξάνοντας την φτωχοποίηση, την κοινωνική απομόνωση, την περιθωριοποίηση. Μιλάμε για συνθήκη στην οποία η βία του (παρα)κράτους και των

κυρίαρχων ομάδων που αυτό συντηρεί είναι διάχυτη και ο «εχθρός» εντοπίζεται σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, τους μετανάστες, τα λοατκι άτομο κ.α. πάνω στις οποίες ασκούνται διάφορες μορφές εξουσίας που γίνονται αντιληπτές ως πολεμικές.

Στο πλαίσιο αυτό αξίζει να αναφερθούμε στην χρήση του όρου «υβριδικός πόλεμος», ο οποίος χρησιμοποιήθηκε από κρατικούς αξιωματούχους για να μιλήσει για τους μετανάστες που επιχειρούσαν να εισέλθουν στην Ελλάδα από τον Έβρο. Ως σημαντική αξιολογείται η συμβολή των ΜΜΕ στην κατασκευή ενός δημόσιου λόγου που μιλάει για «πόλεμο» και «εχθρούς» που απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια και ουσιαστικά ενισχύει τα εκάστοτε κυβερνητικά αφηγήματα περί κινδύνου, απειλής και άορατων εχθρών τα οποία αξιοποιούνται για την ισχυροποίηση της εξουσίας και του ελέγχου που ασκείται πάνω στην κοινωνία.

Οι παραπάνω επισημάνσεις φανερώνουν τη δύναμη και την ισχύ που έχει το αφήγημα του πολέμου εντός των συγκεκριμένων κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών και γι' αυτό τον λόγο έχει σημασία να ασχοληθούμε με αυτή τη θεματική διερευνώντας τις διαστάσεις αυτού του φαινομένου και ψηλαφίζοντας απελευθερωτικές διαστάσεις.

Πέμπτη 10/10 στις 19:30. στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»//Free Social Space "altai"

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ